

áhitatosan élvezte végig a közönség ezt a művészileg kisigényű és nem első vonalban álló drámát, amely az ő húsát-vérét jelentette. Önkéntelen összehasonlítást tettem, hogy milyen ásitó közérzéssel ülnek végig nálunk néha a népszínműveket. Itt nyoma sem látszott az unalomnak. Könnyeztek és tapsoltak. A földszint és az erkély más-más módon adott kifejezést a gyönyörködésnek. Másik szomszédom, egy jól öltözött úr, szinte családiasan oldalba bökött: «Ügy-e szép?»

Ezekben az emberekben elevenen él, lüktet a falu, amelytől nem régen szakadtak el. Előttük a falusi nem buta vicc-figura, idegen szellemiség kreatúrája, hanem testvérük. Itt a hagyományokhoz nem lehet avatatlan kézzel nyúlni.

És még valami: egészséges realizmus él bennük. A filmet nem respektálták, ellenben tisztelték azt, amit *magasabbrendűnek* láttak, ami az ő szellemiségükből sarjadt.

Nem szeretném, ha félreérteneék a filmművészet barátai. Nem a film ellen beszélek, de itt annyira kirívóak az ellentétek s annyira kínálkozik az összehasonlítás. S ma, amikor megvan a törekvés arra, hogy az emberből a korszellem jegyében gépre-járó robotembert formáljanak, nem tudom eléggé hódolatomat kifejezni egykor a humanizmust hozó latin szellemnek.

Kivételesen nem művészeti remekekben, hanem kicsiségekből ismertem meg ezúttal. De most is ép és töretlen.

Lehet, hogy a magánvéleményem marad az, hogy az európai szellemi rinascimento-nak innen *kell* kiindulnia. Innen, ahol többre értékelik az élő színjátszást, mint a filmet, az énekhangot mint a hanglemezt, a vászonra gépesített tákolmánynál a költőt... De én hiszek benne. Nem azért, mert itt élt Dante és Michelangelo, hanem mert a Campo dei fiori-beli egyszerű naracsárus odalenn — akitől délelőtt tíz soldo-ért vettem gyümölcsöt — vörösrre tapsolta tenyerét egy Tosca opera-áriának.

Ez a talaj *adhat* még új Dantét és Michelangelót, akiket itt *értékelni* is tudnak.

Már messze jártunk odakünn s én még mindig ezen töprengtem.

Mihály László.

JÁTSZÓKA

*Ezüstmezű olajág,
Aranyszemű sárvirág,
Levendula, majorán,
Állj meg lelkem violám!*

*Rózsaszüret, varázskút,
Buj-buj zöldág, aranyút,
Szerelemja, fürtös csók,
Mefoglalak asszonyfiók!*

*Csem-csem gyűrű, kis kacsó,
A gyöngyélet illanó
Fére céco, fére bál,
Hajolj ide, rózsaszáll!...*

Számadó Ernő.